

Vyjádření vedoucího bakalářské práce

Martin Kanaloš: Odras duchovního prostředí poslední čtvrtiny 14. století v díle Mistra Třeboňského oltáře

Předložená bakalářská práce je věnována velice komplikovanému tématu duchovního pozadí umělecké tvorby poslední čtvrtiny 14. století, zejména tvorby Mistra třeboňského oltáře. Martin Kanaloš se mnou téma práce konzultoval a přednesl také na toto téma referát v rámci semináře středověkého umění.

Práce má logickou strukturu a je rozdělena ve dvě navzájem se prolínající části. První je věnována duchovnímu prostředí poslední čtvrtiny 14. století, druhá pak odrazu tohoto prostředí v díle Mistra třeboňského oltáře.

V úvodu autor práce zařadil „povinnou“ kapitolu věnovanou kritickému přehledu literatury. Zde bohužel postrádám některé publikace, jako například studie nedávno zemřelého německého historika Franze Machilka o augustiniánech kanovnících, vynikající studii Jaromíra Homolky Jan z Jenštejna ve výtvarném umění ve sborníku Jenštejn (1977, tu pak cituje, ale v přehledu jí neuvádí), stať Ivo Hlobila Třeboňský mistr a Konrád Waldhauser (Umění 35, 1985) či doprovodnou publikaci k výstavě Římský a český král Václav IV. (ed. Jiří Kuthan a Jakub Šenovský, 2019). Postrádám také odkazy na některé již obhájené magisterské práce na Ústavu pro dějiny umění (např. Petra Skalického) a velice pak postrádám odkaz na knihy Eduarda Wintera Frühhumanismus. Seine Entwicklung in Böhmen und deren europäische Bedeutung für die Kirchenreformbestrebungen im 14. Jahrhundert (1964) a Malcolma Lamberta Středověké hereze (2000). Absence uvedených titulů se pak negativně podepsala i v dalších částech práce.

V první části práce celkem správně zacílil svoji pozornost M. Kanaloš na osobnost pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna, jehož názory jsou velice inspirativní pro formování duchovního pozadí tzv. krásného stylu. Zde se opírá zejména o názory Jaromíra Homolky. Poměrně velké výhrady mám ke kapitole Dobová kritika funkce obrazu a reformní kazatelé. Zde postrádám některé zásadní tituly jako Nejedlého Dějiny husitského zpěvu, stať Jana Chlívce, Jany Nechutové, Mileny Bartlové, Františka Šmahela, Jiřího Kuthana, a i moje věnované názorům husitských reformátorů na umění.

Druhá část práce pojednává o Mistru třeboňského oltáře. Autor se snaží poměrně úsporným způsobem charakterizovat život a tvorbu Mistra třeboňského oltáře. Podrobněji se pak věnuje dílům připisovaným Mistru třeboňského oltáře a jeho dílně. Zde oceňuji dobrou znalost literatury i celkem slušnou orientaci v dané problematice. Trochu mi vadí absence poznámek u některých pasáží, jako například u Zmrtvýchvstání Krista (s. 36), kde postrádám odkaz k práci Barbary Brauer.

Poznámky:

s. 12 – Brauer nikoliv Bauer!!

s. 25- Jaromír Homolka i já se domníváme, že Mistr Třeboňského oltáře vychází z domácí výtvarné tradice a prošel zahraničním školením, nikoliv, že přišel z ciziny

s. 38- u Madony roudnické postrádám zmínky o typologii zobrazení

I přes uvedené výtky konstatuji, že bakalářská práce Martina Kanaloše splňuje nároky kladené na bakalářskou práci a doporučuji jí k obhájení. Navrhuji známku velmi dobře.

V Praze, dne 10. června 2021

prof. PhDr. Ing. Jan Royt, PhD, DSc.